

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

92

Szerző:

Cím:

Dohnányi Ernő

Hely

Dohnányi Ernő

Idő

"1921"

Forrás:

Szózat

Személy

Helyszám

Bsp.
(Hely)1921 V/31
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinymoda 1920

Dohnányi Ernő

tiszteletére rendkívüli filharmóniai hangverseny volt tegnap a Városi Színházban. Amint már megirtuk, Dohnányi pár nap előtt érkezett haza dicsőséges amerikai utjáról, ahol minden lépésével elismerést, tiszteletet és dicsőséget szerzett a magyar névnek, a magyar művészetnek. Ebből az alkalomból ünnepeltük őt s magyar babérból készült koszorúval, a magyar föld virágaival, szívünk minden melegével és hálájával köszöntük meg neki azt, hogy e maroknyi, agyontiport nemzet nagyszerű zsenialitását s rendkívüli szellemi fölényét meglobogtatta a világ előtt.

— Anglia, az egész művelt világ dicsőítheti önt, minden babér az öné lehet, a mi szívünk melege mégis többet ér, — mondta volt a második angliai utjáról visszatérő Haydnnak Esterházy hercegné. Mi is ezt mondjuk most a legfényesebb ajánlatok elől önkéntes szegénységbe visszajött Dohnányinak s úgy érezzük, hogy amikor a Boston Orchester Companynek kecségtetését visszautasította, a nemzet és nagy fiának szíve elválaszthatatlanul összedobbant . . .

Az örök, nemes muzsikának felejthetetlen dá-

tuma ez a hangverseny. A „nyitányok királyá”-val, *Beethoven: harmadik Leonóra-nyitányával* vezette be *Kerner István*, kinek ez az ópusz utólréhetetlen bravurdarabja. Utána megjelent Dohnányi a zongoránál. Nyomában vagy tíz percig tartó olyan taps, amelyet talán sohasem hallott még ez a terem. És elzongorázta a gyönyörűséges *Esz-dur zongoraversenyt*, Beethoven gigászi lélekének legszínesebb, legmelegebb művészművét. (Az amerikai, vagy bárki befuthatja az őt földrészt, mégsem hall ilyen Beethoven-zongorázást!). Ezután a mester maga vezényelte el *d-moll szimfóniáját*. Diákos szívvel és pathetikus hangon irt fiatalkori alkotás. Előkelő, érdekes, magyaros veretű muzsika.

Filharmónikusaink nagyszerűen játszottak.

A hangversenyt egyszerű zsölle-széken végigtapsolta legnagyobb zeneélvezőnk, *Apponyi Albert gróf* is. Egvedül jött, a nemes muzsikáért jött s az utolsó percig ott maradt. Ha külsőséggel akarnók meghatározni a tegnapi hangverseny súlyát, legjobban az *Apponyi* tapsaival értékelhetjük, melyek a Liszt és Wagner koncertek óta minden nagyjelentőségű hangversenyen felhangzottak.

P. V.